

Beëindiging OTS in hoger beroep

In de jeugdbescherming draait alles om het **belang van het kind**. Soms betekent dat ingrijpen, maar soms ook tijdig loslaten. De recente uitspraak van het **Gerechtshof Amsterdam** onderstreept dat goed: het hof vernietigde gedeeltelijk een eerdere beschikking tot **ondertoezichtstelling** en **uithuisplaatsing**, omdat moeder en kind aanzienlijke vooruitgang hadden geboekt.

De zaak ECLI:NL:GHAMS:2025:1090 betrof een 15-jarige **minderjarige** die sinds 2022 bij zijn **pleegmoeder** verbleef. De **kinderrechter** had een jaarlange ondertoezichtstelling en machtiging tot uithuisplaatsing uitgesproken. De **moeder** verzette zich daartegen en stelde dat inmiddels voldoende hulpverlening was opgestart om zonder gedwongen kader verder te kunnen.

Tijdens de procedure bleek dat moeder actief werkte aan **herstel**: ze volgde hulpverlening, verhuisde naar een veilige woning en stond open voor **systemtherapie** samen met de pleegmoeder. Ook de minderjarige zelf liet positieve ontwikkeling zien: beter functioneren op school, een

stabiel verblijf en betrokken hulpverlening.

Het hof keek niet alleen naar het verleden, maar vooral naar de **huidige situatie**. Door verbeteringen te erkennen, toonde het hof flexibiliteit en maatwerk. Belangrijk hierbij was dat de moeder niet langer de noodzakelijke hulpverlening afwees, en dat de minderjarige rust en stabiliteit had gevonden.

Juridisch gezien toetste het hof aan de strikte voorwaarden uit **artikel 1:255 BW** (ondertoezichtstelling) en **artikel 1:265b BW** (uithuisplaatsing). Omdat er geen actuele **ernstige ontwikkelingsbedreiging** meer was en vrijwillige hulpverlening volstond, werden de maatregelen beëindigd per datum van uitspraak.

Wat deze uitspraak leert, is dat ondertoezichtstelling en uithuisplaatsing geen straf zijn, maar tijdelijke maatregelen. Zodra blijkt dat ouders en kinderen zelf weer voldoende verantwoordelijkheid kunnen dragen, hoort de overheid zich terug te trekken. **Beschermen** betekent óók kunnen **loslaten**.

De beslissing benadrukt bovendien het belang van goede

samenwerking tussen ouders, pleegouders en professionals. Waar ouders bereid zijn hulp te accepteren en actief werken aan hun problemen, verdient dat erkenning — ook juridisch.

In jeugdbeschermingszaken zijn het vaak juist deze kleine maar fundamentele signalen van groei en herstel die het verschil maken tussen voortgezet toezicht en vertrouwen geven. Het hof liet in deze zaak zien hoe jeugdbescherming bedoeld is: **tijdelijk ondersteunen**, niet permanent sturen.

Een belangrijke reminder voor iedereen die betrokken is bij jeugdrecht: blijf alert op positieve ontwikkelingen en wees bereid om maatregelen bij te stellen als het kind en zijn ouders daaraan toe zijn.

Youri Hazeleger
joet@joet.nl